PRESS JUDICATA

NUMMER 3 / 2017

LUNCHJURISTEN *testar burgare*

rapport från **CULPA CUP**

JF:S APRILSTÄMMA: *de blev valda*

juridikens relation till **GOLVMOPPAR**

hamilton

Passion driven advice

Hamiltons vision är att bli den högst ansedda och mest eftertraktade affärsjuridiska rådgivaren och arbetsgivaren i Sverige. På Hamilton har vi en kompromisslös inställning till kvalitet. Detta har resulterat i långa och djupa klientrelationer samt i erkännanden och rankingar utöver det vanliga. Bland annat har Hamilton så många jurister rankade hos rankinginstitutet Chambers & Partners att det placerar oss i det absoluta toppskiktet bland advokatfirmorna i landet.

Det som förenar oss på Hamilton är varje medarbetares personliga engagemang för sitt uppdrag och för sina kollegor. Det är vår tro på *passion, affärsmannaskap* och *professionalism* som vägleder oss i vardagen och som varje dag tar Hamilton ett steg närmare visionen.

Personliga egenskaper som firman värderar högt och som vi söker hos våra framtida talanger är framåtanda, nyfikenhet, professionalism och framför allt en stor önskan om att bli riktigt duktig inom sitt område. Vill du vara en del av oss?

För dig som student erbjuder vi följande:
- Extraarbete parallellt med studierna
- Uppsatspraktik och
- Sommarnotarieprogram

Läs mer om oss på hamilton.se

Ni hittar oss även på sociala medier:

LinkedIn

Chefredaktören har ordet

Hallå!

En gång i högstadiet fick jag höra av min gamle retorikkung till lärare Aristo Teles att man i slutet av något skulle återkoppla till sin inledning för god retorisk effekt.
Om jag inte minns helt fel utropade jag mig själv, någotsånär, till kung över Press Judicata i min första "ledartext". I och med att detta är mitt sista nummer som chefredaktör borde jag nu fortsätta på samma spår, men jag väljer att trotsa min lärare och istället välja en mer ödmjuk approach.
Först och främst vill jag för detta nummer rikta ett särskilt stort tack till Magnus, utan vem vi inte hade sett mer än ett första utkast på min dator. När stressen blir för stor är det skönt att ha någon som behåller lugnet och håller skeppet flytande.

Jag vill också tacka övriga redaktionsmedlemmar för terminens tre nummer. Dels har det varit kul att få lära känna dem, till exempel att av Magnus ständigt lära sig mer om föreningen, av Kevin nästan få uppleva T1 en gång till och med Jonathan prata om vilken riktning tidningen borde ta, dels för deras ständigt entusiastiska arbetsvilja för tidningens räkning.

Inför hösten kommer Jonathan att regera över tidningen som chefredaktör. Med alla hans idéer, texter och entusiasm är jag säker på att tidningen kommer att få en välförtjänt skjuts uppåt. Jag är också säker på att Jonathan, på riktigt, kommer lyckas sätta studentpoolprojektet i rullning. Det kan inte nog understrykas hur viktigt det är med bidrag från fler studenter från programmet.

Till sist, det har varit otroligt kul att ha fått chansen att vara chefredaktör. Jag hade lätt kunnat fortsätta en termin till. Det känns som att jag precis börjat och det är först nu i slutet, när jag fått en bättre inblick i hur tidningen fungerar, som jag tycker att jag har en möjlighet att utveckla det som är till något ännu bättre. Men nu är allt i Jonathans händer (ingen press!) och sakta men säkert ska vi erövra tronen som bästa studenttidning i Sverige!

Hoppas ni lever efter valborg,

Hjalmar Leander Zaar

Jonathan Schiess
Bitr. chefredaktör

Magnus Jansson
Layoutansvarig

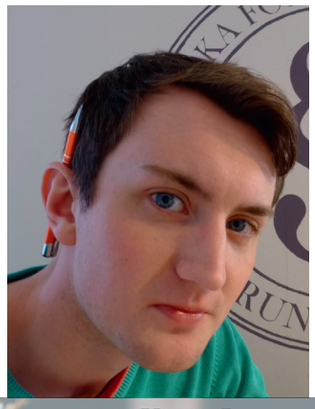

Kevin Läräng
Bitr. layoutansvarig

Foto framsida: unsplash.com

Tryck och bokbinderi:
Bording AB
Borås 2017

Ansvarig utgivare:
Andreas Skjöldebrand
redaktion@jf-uppsala.se

Besöksadress:
Övre Slottsgatan 3
753 11 Uppsala

INSÄNDARE

"Jag såg en hare i EKO-parken häromdagen. Jag närmade mig den och insåg att jag kommit lite för nära. Den snärtade hastigt upp huvudet och stirrade på mig med ögon som sa: "Det som just nu sker kan antingen innebära att hela universum kommer att raderas, eller att det är lugnt att fortsätta äta. Bäst att vara beredd på allt!" Ögonblicket varade i tre stora sekunder. Och sen sänkte haren sitt huvud och återgick till sitt. Jag fortsatte att gå. Det var ett svårslaget godkännande som jag levde på under hela promenaden hem."

- Tagen på har(e) gärning

"Du gaspedalsbenägna Uppsalabilist. Att hamna efter cykeln när du kör omkring är jobbigt, eller hur? Du, intet ont anande gångtrafikant. Att hamna under en bil som kände sig tvungen att köra om cyklisten är smärtande, eller hur?"

- Morgan, T2

Press Judicata (PJ) är ett medlemsorgan för Juridiska Föreningen i Uppsala. De åsikter som framförs återspeglar inte nödvändigtvis föreningens.

Bild: unsplash.com

Innehåll

3	Chefredaktören har ordet
4	Insändare
7	En hälsning från ordförandena
8	Från arkivet: För PJ i tiden
10	Culpa Cup
13	Lunchjuristen och Luleåhajpen
14	Allt om aprilstämman
15	Nya ämbetsmän: Vi har hela listan
16	Uppsala i eftervintern
18	Till golvmoppens lov

Huvudsamarbetspartner

CEDERQUIST

Samarbetspartners

VINGE

ROSCHIER

MANNHEIMER SWARTLING

hamilton

Linklaters

WHITE & CASE

Gernandt & Danielsson

Sätt kurs mot en långsiktig karriär.

På Cederquist är hållbarhet ett självklart fokus.

För oss som advokatbyrå innebär det tre saker. Dels att vi bygger långsiktiga relationer med våra kunder, något som bidrar till att vi själva utvecklar våra kunskaper. Dels att vi tänker på våra medarbetare, vilket innebär att vi arbetar hårt, men respekterar ditt behov av fritid och avkoppling. Och slutligen, förstås, att vi alltid agerar med miljön i åtanke.

DEN MODERNA BYRÅN
CEDERQUIST.SE

CEDERQUIST

Kära Uppsalajurister!

Idag ska det bli 20 grader enligt väderleken, grönskan sprider sig och terminens slut kryper sig allt närmare. Det innebär att vi närmar oss den perioden på året där kontrollen i alla fall till viss del ligger i våra egna händer och inte i kursplanens. Snart sommar alltså! Flera av er ska säkert jobba en sväng under sommaruppehållet och några av er kanske ska läsa en sommarkurs eller plugga till en tenta i augusti. Vissa av er ska kanske iväg på en resa medan andra kanske bara ska ta det lugnt och vara lediga. Oavsett vad ni ska göra i sommar, se till att hinna med att njuta av solen och värmen också! Ät glass, häng med familj och vänner och glöm inte att sola och bada!

Sedan det senaste numret har det varit full aktivitet inom kåren. Vi kan börja med att stolt säga att styrelsen inte kom sist i Culpa Cup, vilket vi ser som en vinst! Culpa Cup var välbesökt av både byråer och medlemmar, och alla kämpade riktigt hårt! Stort grattis till Vinge som tog hem vinsten efter en tuff final! En annan stor händelse var föreningsstämman som höll på i över nio timmar, där allt från propositioner till personval behandlades. Ett av de större besluten som togs på stämman var att anta det förslag på åsiktsprogram som en grupp inom Studierådet arbetat fram under året. Åsiktsprogrammet är ett dokument på tjugonio sidor som behandlar vad vi som kår ska tycka i saker relaterade till vår utbildning. På stämman valde vi dessutom en ny halva av styrelsen och tillsatte över sextio ämbetsmannaposter, vilket visar på mängden vilja till engagemang som finns – jättekul!

Vad mer har hänt då? Jo, lokalfinalen i SM i juridik har avklarats, Studierådet har hållit den återkommande och alltid så populära PM-stugan för vårens T1:or, valborgshelgen har kommit och gått, och ämbetsmännen i föreningen har som alltid gjort ett grymt arbete!

Med det sagt måste vi ta tillfället i akt och tacka alla våra ämbetsmän så mycket för det fantastiska arbete som ni lägger ned på kåren under terminen för allt ska flyta på så bra som det gör! Ni är guld!

Slutligen skulle jag (Hedvig) vilja säga några ord. Jag går av som ordförande för kåren i juni och lämnar över till Agnes Emborg som jag vet kommer göra ett fantastiskt arbete med att leda kåren vidare! Jag vill tacka för ett jättefint år och för att jag fick förtroendet att både få vara vice ordförande och ordförande för Juridiska föreningen i Uppsalas första år som kår.

Hoppas ni får en jättefin sommar och att vi ses igen i höst.

Hedvig Lind,
ordförande för
Juridiska föreningen

Simon Alsing,
vice ordförande för
Juridiska föreningen

GODBITAR FRÅN ARKIVET:
För Press Judicata i tiden

Medlemstidningar är roliga. De ger medlemmar med storhetsvansinne möjlighet att leka journalister och fylla sida efter sida med all världens kuriosa – helt gratis!* Tack vare ett rikt innehåll med intervjuer med diverse kändisar radade med internskämt av varierande kvalitet får en lyckligt lottad medlem ursäkt att ignorera alla sina plikter och skyldigheter för att sjunka ner djupt i en alldeles för mjuk soffa.

Medlemstidningar är också populära. Var och varannan förening har en, och ju äldre den är desto högre status. Juridiska föreningen i Stockholm ståtar med sin tidning iUSBäraren som getts ut sedan 1959. Mot det står sig vår Press Judicata, som först stiftade bekantskap med tryckpressen 1992, slätt. Eller gör den det?

Sanningen är den att Press Judicata endast är den senaste i en lång rad medlemstidningar från JF. Den första tidningen egenhändigt producerad av JF i Uppsala hette Den Nya Justitia och gavs ut för första gången 1925, bara ett år efter att alla medlemstidningars moder Ergo såg dagens ljus! Tidningen var något större än en A4-sida till formatet och klart mer respektingivande än de två vikta A4-ark som fick hållas tillgodo under de mörka åren på 1960-talet.

Titlar som IUSTUS, Jurgår'n/Iustus, och Nya Iustus har därefter under åren prytt omslaget på tidskrifter, samtliga skrivna av juriststudenter med alldeles för mycket tid till sitt förfogande. Med redaktörer som tidigare (då blivande) justitieministern Laila Freivalds har kvaliteten på tidningen, oavsett namn och storlek, alltid legat på topp.

*För medlemmen ifråga; desto mindre för dess förening.

Daniel Nilsson
Arkivarie

Bild: unsplash.com

Look no further.

You have a goal: a career step that takes you further. We have a promise: to reward your commitment by investing in your skills and development. Here at Roschier we are advisors with a strong purpose. Determined and ambitious people who rise to the challenge and never stop learning. Who get deeply involved, dig in, and don't give up until we succeed. Who ensure advice that reaches beyond the obvious by working closely with our clients, making their reality our own. Does that sound like you?

Take a look at www.roschier.com

ROSCHIER

CULPA CUP

Det är tidig lördagsmorgon den första april och jag tror det är ett skämt när mobiltelefonen tjuter.

Varför? Varför trakasserar någon mig genom att försöka tvinga upp mig så här tidigt?

Låt mig sova.
Låt mig vara.
Schas.

Jag ignorerar det tjutande ljudet och vänder mig om i sängen för att rulla in i innebandydrömmen igen. Det var halvtid och jag…
…*INNEBANDY?!*

Med ett ryck är jag uppe ur sängen, klarvaken och taggad. Det är ju Culpa Cup idag! Det är därför jag blivit väckt så okristligt tidigt!
På med kläderna, in med mackan i truten, packa väskan och leta upp klubban. Jag ska till Fyrishov. Jag ska segra. Jag ska skriva historien för det kommande året!

Det är fortfarande tidig morgon och Fyrishov är tomt när jag kommer dit. Jag är först på plats och spänd på vad som komma skall. Långsamt värmer jag upp. Joggar i cirklar, sträcker på benen och skjuter iväg ett par skott.

Kroppen känns som den ska och folk börjar droppa in.

Någon hittar en AUX-sladd till musiken. Läktaren fortsätter att fyllas med olika lag och första matchen börjar närma sig.

Plötsligt är allt blodigt allvar.
Tekning. Vårt lag vinner bollen och inget annat än vår match existerar.

Vi gör mål. Tekar igen. Släpper in ett mål men gör snabbt ett nytt.

Vi vinner matchen och resten av dagen förflyter som i ett töcken. Matcherna avverkas, vi kämpar på, men tyvärr måste vi till slut konstatera att pokalen inte kommer att gå till oss i år.

Det är sen lördagseftermiddag och jag har bytt om till festkläder.
Jag kommer direkt till Smålands och stämningen är på topp. Det skålas, sjungs och skriks.

Bild: www.commons.wikimedia.org

Maten kommer in och allt är precis så som det ska vara på en bra sittning. Vinnarna hyllas och någon advokatbyrå är uppe på scenen och pratar. Det skålas igen, det sjungs mer och det skålas en gång till.

Det är tidig söndagsmorgon och jag tänker att jag åtminstone segrade i fylla. Nästa år, intalar jag mig själv, nästa år ska jag inte bara ligga bakfull tomhänt. Nästa år ska jag ligga bakfull med pokalen i min famn.

Möjligheternas byrå

Vi är mycket glada över att ni juriststudenter utnämnt Mannheimer Swartling till den mest attraktiva advokatbyrån 15 år i rad. Vi rekryterar löpande nyexaminerade jurister, välkommen med din ansökan!

Besök oss på mannheimerswartling.se/karriar och facebook.com/mannheimerswartling.

STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ HELSINGBORG
MOSKVA SHANGHAI HONGKONG BRYSSEL NEW YORK

MANNHEIMER SWARTLING

LUNCHJURISTEN

synar Uppsalas nykomling från Luleå i burgarvärlden

Jag stuvar ner mobilen i fickan efter att ha språkats vid med mitt mystiska sällskap (nedan kallat ”mitt sällskap” eller ”sällskapet”), som jag spontant stämt lunchträff med en torsdag i april. Jag lägger på en rem och börjar hurtigt knalla nedför Dragarbrunnsgatan i den smått bitande, icke-våriga vinden. Destinationen är Bastard Burgers, då båda av oss sedan tidigare signalerat nyfiket intresse för detta nytillskott som nyligen sjösatt sin filial i Uppsala. Mitt sällskap har redan lyckats med konststycket att få mig att bygga upp mina förväntningar då stället enligt uppgift ska servera de mest aptitliga och välgjorda burgarna norr om Stockholm.

Anledningen till att jag väljer att kalla bedriften för ett konststycke bygger på att undertecknad hunnit avverka en hel del hamburgerställen såväl innan som under tiden som juriststudent i Uppsala. I övriga städer i Sverige såsom Göteborg och Stockholm (med förorter) har ett sammelsurium av olika, svettiga och flottiga, burgare inmundigats. Besöken har rört sig om allt från hajpade och lokalt kända restauranger i ”diner”-stuk och renodlade burgarställen såsom Lily’s Burger, Bun Meat Bun, Vigårda och Prime Burger till mer bakåtlutade gatukök, eller en blanding därav såsom Dylans Grill. Följden blir logiskt nog att en viss standard har satts med tiden.

Väl inne i lokalen slås jag först av hur välbesökt Bastard Burgers är. En visit på restaurangen behöver vara någorlunda planerad för att den hungrige ska kunna försäkra sig om platsgaranti. På Bastard Burgers är det vid bordsplacering principen först till kvarn som gäller. I lunchsammanhang är det dock av föga betydelse, då stället uppenbarligen brukar bli mer trångbott inpå sen eftermiddag. Stilen på restaurangens innanmäte är en lite försiktigt hipstrig fusion av magasinslokal á la Katalin och plywood, och faktiskt en skön sådan, i alla fall enligt undertecknad. Klientelet är varierat och atmosfären avslappnad på ett härligt lunchigt vis.

När det kommer till själva menyn är min känsla att den är mer genomtänkt än omfattande, vilket enligt min erfarenhet har varit mer av ett plus än ett minus. Med sex olika flaggskeppsburgare, med varsin speciella radda ingredienser får jag noga överväga mitt val. Lotten faller för egen del på en ”Cheeseburger Luleå”, och mitt sällskap bestämmer sig för en halloumivariant som vid en tillbakablick märkligt nog inte förekommer på menyn i skrivande stund. Maten är väl tillagad och råvarorna känns naturella och äkta, och att inte kunna bli mätt är något man knappast behöver oroa sig över. Om jag ska dra till med en psykedeliskt klingande klyscha kan man väl säga att köttet ”nästan smälter i munnen”. Typ. Eller det kanske är osten. Det är ofantligt mycket ost, främst cheddar, på min Cheeseburger Luleå, och det kan ju vara en smaksak. För egen mening blir det emellertid tummen upp.

Prisnivån är inte den mest studentvänliga i stan, även om prislappen lindras något vid lunchtid jämfört med sen eftermiddag och kväll. Ett fullvärdigt mål väger in på dryga 109 bagis per skalle runt tolvslaget, för den klassiska uppsättningen hamburgare, tillbehör (i vårt fall sötpotatispommes) och dryck. Släng på några extra riksdaler så tillkommer en krämig och fyllig dip, i vårt fall aioli på rostad vitlök. I mina ögon kan ändå ett besök här vara väl värt det, speciellt om det finns något beaktansvärt att fira. Sammantaget är kvalitén på maten, restaurangkänslan och prisnivån i kombination värdigt ett schysst omdöme. Betyget blir BA+.

Foto: Press Judicata

Vad är väl en stämma på Gamla torget?

Text: Magnus Jansson

För utomstående var det sannolikt en helt vanlig måndag i april. Genomsnittsstudenten laddade gissningsvis upp för valborg. Men en brokig och tapper skara juris studenter hade samlats i den alltid lika lätthittade Brusewitz-salen – döpt efter Axe, professor skytteanus, och inte efter Gunnar, tecknare. Där hade de samlats för att utöva demokrati i dess enklaste och vackraste form: Juridiska föreningens årsstämma.

Under ledning av den alltid lika effektive och välklädde Sten Storgärds fortgick stämman med god energi – undertecknad har sällan sett så mycket kaffe ta slut så fort. Det stöttes och blöttes viktiga (exempelvis budget, som visade minusresultat bland annat på grund av (SPOILER) investeringar i en ny hemsida) och något mindre viktiga frågor såsom redaktionella ändringar i stadgarna. Därefter började kontroverserna sakta men säkert började rulla in.

Stämman vingklippte exempelvis en proposition om att begränsa valbarheten till styrelse, valberedning och Studierådet för att undvika intressekonflikter – sannolikt inte på grund av att stämman var för intressekonflikter, utan snarare på grund av svårigheten att enas om när en intressekonflikt föreligger. Förslaget till nytt åsiktsprogram bifölls dock i sin helhet med ett rungande JA! Givetvis föregicks det av en debatt om huruvida dokumentet var en helhet eller summan av flera delar, en fråga som kanske bara jurister skulle få för sig att intressera sig av.

Därefter inleddes vad de flesta kanske intresserade sig mest för: – personvalen. Styrelsen stod först på tapeten. Agnes Emborg blev enhälligt vald till ny ordförande efter en passionerad utfrågning. De övriga styrelseposterna var det hårdare kamp om, men när röken lagt sig stod Emanuel Bergquist (sekreterare), Elvin Sababi (arbetsmarknadsansvarig) och Caroline Edwall (ordförande för studierådet) som segrare.

Som planerat ajournerades stämman för att fortsätta på samma plats följande dag, där övriga poster skulle tillsättas. Som vanligt var kampen tuff om de eftertraktade tolv platserna i Studierådet, men inte lika vanligt är en kamp om att få leda JF:s något sömniga vokalensemble. Den mest spännande striden rörde dock tveklöst den om posten som vice ordförande i Studierådet. Inte nog med att den gick till en andra röstningsomgång á la Frankrike (liknelser med kandidaterna undanbedes (/uppmuntras)) – denna andra omgång slutade med exakt lika röstetal för de båda kvarstående kandidaterna! Som stadgarna föreskriver så användes lottning under ledning av opartiska mötesfunktionärer, varpå Anton Waldau valdes.

Så var kvällen över och det nalkades efter-stämman-öl. Ett nytt kapitel i Juridiska föreningens historia inleddes sålunda. Men allas tankar var redan centrerade på nästa äventyr: *novemberstämman*.

Nyvalda ämbetsmän

Ordförande: Agnes Emborg

Sekreterare tillika ordförande för det administrativa utskottet: Emanuel Bergquist

Ordförande för Studierådet: Caroline Edwall
Vice ordförande för Studierådet: Anton Waldau
Ledamöter i Studierådet: Jennifer Andersson, Alexandra Eriksson, Ebba Hamrin, Ibrahim Ibrahim, Michaela Larsson, Anna Lilliebäck, Sanna Lundgren, Olivia Möller, Anna Nilsson, Felix Olin, Andreas Skjöldebrand, Sophia Södergård

Ledamöter i den studieförbättrande gruppen med särskilt ansvar för Uppstartsprogrammet: Cecilia Margenberg, Josefin Åhlström Riklund
Ledamöter i den studieförbättrande gruppen med särskilt ansvar för studieförbättring: Ellis Rootsma, Amanda Steen, Morgan Ödman

Arbetsmarknadsansvarig: Elvin Sababi
Vice arbetsmarknadsansvarig: Ossian Dittmer Hvarfner, Karolina Marazaité
Arbetsmarknadsassistenter: Erik Andersson, David Bornudd, Sarah Gesouli, Ibrahim Ibrahim, Malin Svanström

Klubbmästare: Filip Lindell
Klubbverkare: Sebastian Borgenstam, Louise Cederberg, David Bornudd, Vilhelm Gabrielsson, Isabelle Genarp, Sarah Gesouli, Olivia Hübinette, Ludvig Höök, Magnus Jansson, Nils Karlsson, Arvid Lind, Olivia Maunsbach, Isabel McLoughlin, Dariel Ortega Linares, Emad Rabani, Alice Rosenfeldt, Anna Rydin, Jenny Räf, Mattias Schierbeck, Erik Samuelsson, Erik Schwartz, Astrid von Heijne, Axel Wengrud

Pubmästare: Arvid Lind
Köksmästare: Andreas Larsson
Eventmästare: Stefany Tannous

Vice gasqueförman: Axel Wengrud
Gasqueassistenter: Alexandra Eriksson, Lotta Liikanen, Paula Kivelä

Recceförman VT 2018: Olivia Maunsbach
Vice recceförman VT 2018: Daniel Herold
Recceassistenter VT 2018: Viktor Bartholf, Ludvig Höök

Idrottsförman: Julia Dahl
Vice idrottsförman: David Bornudd

Ansvarig för Juridiska föreningens vokalensemble: Astrid von Heijne

Jämlikhets- och mångfaldsförman: Mattias Schierbeck
Jämlikhets- och mångfaldsassistenter: Michaela Larsson, Olivia Möller, Dariel Ortega Linares

Bitr. chefredaktör, Press Judicata: Morgan Ödman
Bitr. layoutansvarig, Press Judicata: Magnus Jansson
Filmansvariga: Alice Rosenfeldt, William Örtengren

Redaktionen för Press Judicata gratulerar er och önskar er välgång i era ämbeten!

Bild: Wikimedia Commons

Uppsala i eftervintern

Ett verk av Jonathan Schiess

"*Hej då, för alltid*" avslutades kärleksbrevet i ett dokument
på datorn klockan gryning efter kärleksmötet.
Jag har bara ord och kan inte somna på beställning.
Men jag var nog aldrig kär, bara attraherad, som citatet från kärlekspoeten från Googlesökningen sa.

Det började med våren och med sången, sjunger Franska Trion.
Vi träffades på en nation efter vintern och kameran blixtrade.
Stad i ljus, ska vi dansa i mitten?
Jag hade hoppats att du skulle fråga.
Kulissen av stadens människor lyste för oss.
Vi var en närvaro utan känslor eller tankar.
En glänsande såpbubbla på väg mot marken.

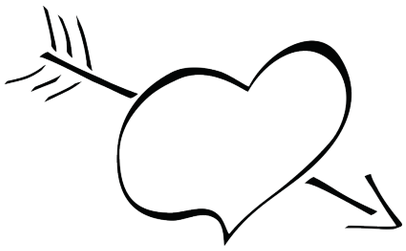

Tittar igen på citatet från kärlekspoeten.
Bara en attraktion.
Det känns helt OK nu. *Helt OK*, som ett fegt durackord som klär sig med ett smygande moll för att det känns enklare med en falsk riktning i ingentingheten.

Jag saknar dig inte.

Men den där morgonen – efter – iklädd gårdagens parfymkavaj.
Jag ville flaska berusningen av den andra sorten.
Men det ville inte du.

Och tiden läker alla sår, och det är underbart och det är sorgligt.
Jag ville leva i såpbubblorna som måste spricka.

Med leendet under vinterhatten,
Uppsala

Bild: www.pixabay.com

WHITE & CASE

KÄNNER DU NÅGON I SINGAPORE?

Hos oss får du 36 kollegor i Singapore.

Vi är en internationell advokatbyrå med 41 kontor i 29 länder.

Som biträdande jurist på White & Case kan du bygga ett internationellt nätverk av kollegor som du kommer att ha nytta av både i din professionella karriär och i din personliga utveckling.

Vill du få information om våra studentevents och lediga tjänster? Gå med i vår Facebookgrupp: www.facebook.com/whitecasesverige

whitecase.com

Till golvmoppens lov

Text: John Welsh

Uppsalas anrika juridiska studentförening har i sin besittning en mindre, vitmålad fastighet belägen på Övre Slottsgatan 3 med två våningar, distinkt skeva lister, ett säreget men gemytligt klientel och en väldigt mustig odör. Denna alldagliga stuga, kallad Jontes, hade inte på något sätt skiljt sig från de många andra förbisedda föreningslokaler som man kan hitta i Uppsala, om det inte inom dess fyra nymålade väggar hade stått att finna det som kanske närmast kan beskrivas som Juridiska Föreningens essens.

Där finns alltså den sanna skiljelinjen mellan medlemmar å ena sidan och den brokiga skara studenter vars enda gemensamma faktor är det underliga, nästan främmande ämbetsmannaskapet på den andra. Till juristens förvåning utgörs inte denna väsentliga skillnad mellan medlem och ämbetsman av ett till ämbetsmännens fördel särskilt utformat rättsförhållande, en för medlemmarna störande förhållningsregel eller någon unken fullmakt, lika dammig och bortglömd som vår käre arkivarie. Inte heller är det något slags nepotistiskt arvode eller en orättvis belöning, även om tillgång till gratis kaffe naturligtvis har lockat en och annan medlem till ämbetsmännens ränker. Det är inte ett namn, inte en titel, inte en medalj, det är inte billigt skryt på en tråkig middag, inte en bra historia på en lyckad gasque. Det orubbliga, dunkande hjärtat i vårt arbete, det distinkta, det unika, det som skiljer en som gillar kaffe från en KV, det som skiljer agnarna från ämbetet, är golvmoppen.

Golvmoppen är – och detta finner jag vara höjt bortom allt rimligt och orimligt tvivel – ämbetsmannens mest utsökta tillhygge, inte bara från ett funktionellt perspektiv, utan även från ett estetiskt. Det finns en underbar fulländning i dess enkla, anspråkslösa utformning. I vilket annat instrument kan man se sådant fantastiskt samspel mellan olika material och texturer, mellan form och funktion? Dess mjuka, mögliga, majestätiska mopp, van att insupa både mustig atmosfär och överförfriskade gästers utspillda drinkar, kombineras här med det stolta, svettiga skaftet, rakt och obetvingat som en lång skiljaktig mening från ditt favorit-justitieråd, för att skapa tidlös konst, ett verktyg värdigt Herkules och Håstad. Att ens tänka på dess makalösa kontur kan röra mig till tårar, helt utom mig av insikten att sann skönhet existerar.[1]

Bäst med golvmoppen är ändå inte dess utseende, trots dess sublimitet, utan att den så lämpligt kan förkroppsliga hela Jontes städarsenal. Som en illaluktande lex superior kan den tillskansa sig disktrasornas, sopborstarnas och dammsugarnas andliga tillämpningsområden och således få stå som en symbol för allt det en uttröttad klubbverkare kan uppbåda mot ett olydigt golv eller en uppstudsig diskbänk. Må smutsen frukta moppen som lättviktarna fruktar första maj!

Om det finns en ämbetsman som kan förhålla sig neutral till dess vidunderliga närvaro så skulle jag här och nu vilja föreslå att föreningen omedelbart installerar en bur på Jontes så att vi kan uppvisa detta fascinerande exemplar för en betalande publik. Såsom de främsta av ämbetsmännen ser jag framför mig att våra ordföranden – sittandes i sina kontor sent på kvällen, långt efter kontorstimmarna, begravda i påfrestande arbete – dränks av tvivel och trötthet, varefter de sträcker handen långt i skrivbordslådan och plockar fram fotoalbum, fyllda till bredden av bilder på dem själva ätandes picknick med golvmoppar, drejandes med golvmoppar, havandes en romantisk middag med golvmoppar med George Michaels Careless Whisper i bakgrunden och jag föreställer mig då hur de suckar drömskt, ler lyckligt i minnet av bättre dagar och återgår till arbetet, försäkrade om att det fortfarande finns hopp här i världen.

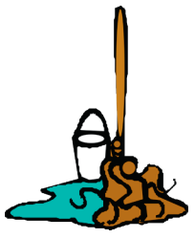

[1] Det vill säga existerar utanför Bert Lehrbergs skarpa sinne och hans oklanderliga resonemang angående den mystiska förutsättningsläran, som av oberoende källor har utnämnts till **BÄSTA JURIDIKEN NÅGONSIN.**

Bild: openclipart.org

Trots allt detta vill jag inte antyda att vi som ämbetsmän alltid uppskattar att städa: Att städa kan, om ni ursäktar min juridiska, suga jävligt hårt, och det är alltså viktigt att göra en distinktion mellan golvmoppen och dess värv. Jag sjunger gärna detta ädla konstverks lovsång, men skulle inte under några omständigheter ha mage att hävda att jag i allmänhet gillar att städa, särskilt med tanke på att FN numera officiellt betraktar mitt rum som en ”humanitär katastrof värre än Syrien och Planeten Krypton tillsammans”. Jag tror för övrigt att denna antipati är gemensam för alla klubbvärdar som klockan tolv på natten har tittat ut över en demolerad klassfestskväll - tagit pulsen på köttstycket i hörnet för att se om det överhuvudtaget är värt att ringa ambulansen, motat bort råttorna, släkt eldarna - och stilla tänkt till sig själva att jag är fan en gratis taco bort från att säga adios till hela fanskapet och inleda en prestigefylld karriär som kulturantropolog.[2] Städning är helt enkelt inte alltid så kul och när det är kul så är det, om vi nu ska vara ärliga, bara med vissa vänner och bara inom vissa promillehalter.[3] Det finns två slags människor: de som ovillkorligt gillar att städa – i ur och skura så att säga – och de som man kan lita på att vända ryggen till utan att de försöker gröpa ur ens mjälte med en trubbig sked.

Varför då denna distinktion mellan golvmoppen, något alltigenom gott, och städandet, något alltigenom sådär? Anledningen är naturligtvis att golvmoppen representerar, och tillåter, lösningen på det problem som städningen innebär. Städningen, tråkig som den kan vara, är och kommer alltid att vara ett nödvändigt ont i ämbetsmännens tillvaro. Jag skulle till och med vilja sträcka mig så långt att föreslå att städningen utgör vårt existensberättigande: att vi, åtminstone de som regelbundet uppehåller sig på Jontes, enkelt hade kunnat ersättas med en självgående kaffemaskin[4] om vi inte hade städningen att oroa oss för. Golvmoppen, välsigne och bevare den, utgör således ett sätt att effektivt hantera vår mest centrala uppgift.

Detta är inte bara en naturlig förklaring till min uppskattning för golvmoppen: förklaringen är på ytan också underväldigande. Betänk däremot, käre läsare, signifikansen i städandet. Varje dag besöker ett otal av våra älskade medlemmar stugan. Med sig bär de mat i nävarna, smuts på kängorna, tankarna på juridiken och trots deras närvaros önskvärdhet så kommer vid passets slut lokalen att vara en så kallad *situationis fuckedus completatio* – En *förbannad jävla röra.* Denna röra är inget vi har orsakat, ofta inget vi har sett ske, ofta är det definitivt inte ett beteende vi vill avskräcka och framförallt inget med vilket vi har att göra. Ändå hamnar allt detta på vårt bord, eller kanske egentligen på vårt golv, och vi ska städa.

Är det då så långsökt att jämföra denna situation – denna ofredade oreda, detta smuts-sammelsurium – med affärsjuristens, den sakkunniges och brännvinsadvokatens vardag? Likt dem ser vi på resterna av en fantastisk fest eller en katastrofal kalabalik eller båda på samma kväll, likt dem skrockar och suckar vi åt ståhejet som lämnats åt oss, likt dem ska vi sätta oss in i problemet men bara till den grad att vi vet vilken såpa som ska användas. Med den tolkningen blir uppskattningen för golvmoppen förståelig – Mer än ett verktyg är den ett tillvägagångssätt, en utgångspunkt, kanske till och med ett språk med vilket vi kan bryta ner ett praktiskt hinder till hanterbara moment, och således omvandla situationen ”golvet härbärgerar definitivt några smittoämnen som resten av mänskligheten ansåg utrotade” till situationen ”Juridiska Föreningen krävs på ofantliga skadestånd av de blinda stackarna som gjorde misstaget att snegla på Jontes blänkande rena golv och fick sina ögon antända av glansen”. Om golvmoppen måste beskrivas som ett verktyg, så tar det verktyget med all rätt i världen platsen bredvid juridiken själv.

Innerst inne är alla städare alltså jurister, och vice versa, och alla ämbetsmän städare. Så låt det vara sagt att de, när de äntligen växer upp och blir stora pojkar och flickor, gör väl i att vårda sitt språk, minnas sitt ämbetsmannaskap och – för guds skull – ha åtminstone en golvmopp i garderoben!

[2] Jag avråder naturligtvis från detta då en prestigefylld karriär som kulturantropolog har visat sig innebära *mer* städande.
[3] Precis som juristprogrammet i Uppsala!
[4] Detta är naturligtvis ett skämt. Vi hade även behövt någon som stod och gav vägbeskrivningar till ett bättre ställe.

POSTTIDNING **B**

VINGE

FLYGFÄRDIG?

Under våra vingar hittar du många av Sveriges mest fullfjädrade experter inom affärsjuridik. Kanske ser du din framtid här när du ska landa på ditt första jobb?

På Vinge får du utrymme att växa. Både som människa och i din yrkesroll. Hos oss gäller verkligen att *the sky is the limit.*

Varje klient och uppdrag är mer eller mindre unikt. Därför behöver vi mångsidiga jurister. Hos oss är det du som är skillnaden. Vi trivs bäst när vi får kavla upp ärmarna och jobba handgripligt. Vår drivkraft är att lösa upp affärsmässiga knutar, inte att producera tjocka pm.

För oss handlar det om att hitta rakaste vägen. Fågelvägen.

vinge.se/karriar

Stockholm Göteborg Malmö Helsingborg Bryssel